

مجموعه: آنی از زمان و مکان

یک عکس برشی از واقعیتی بزرگ‌تر و حاصل‌گزینش ذهن دیگری در مقام عکاس است. گزینشی که به بیننده حکم می‌کند که کدام قسمت از واقعیت پیش روی عکاس را ببیند. معنای چنین گزینشی حذف انتخاب‌های احتمالی دیگر است.

در مواجهه با عکس‌ها همواره، امکان وجود انتخابی غیر از آن که به جبر عکاس پیش رویم قرار گرفته، من را به خود مشغول می‌کند ... انتخابی که با اندک تغییری می‌تواند واقعیات و معانی ای متفاوت از آن چه هست، را بازنمایی کند؛ واقعیاتی که می‌توانند مسیر خوانش یک عکس را دگرگون سازند و یا بر آن تاثیرگذار باشند. کم کم این امر برایم بدیهی شد که یک عکس می‌تواند دالی بر وجود مدلولی در زمان و مکانی مشخص، در مقابل دوربین باشد، ولی نمی‌تواند درباره‌ی عدم وجود مدلول‌های دیگر در همان زمان و مکان، حکمی قطعی صادر نماید.

برای به تصویر کشیدن این عدم قطعیت، این عکس‌ها را با دوربین پانورامای روسی عکاسی کردم. همان مشترک در همه‌ی این عکس‌ها، پارچه‌ی سفید و افراد جلوی آن است.

پارچه و سوژه‌ی روبرویش نمادی از قطع‌متعارف عکس و گزینش عکاسانه است و اطراف آن همان واقعیتی است که بیننده با دیدن عکس، از دیدن آن محروم می‌شود. این عکس‌ها دعوتی است به دیدن این واقعیات و بستری که یک عکس از آن برمی‌خیزد.

الهه عبدالله آبادی

